

Çok Beyaz Az Siyah

Ülkü Aypar

GÜNEŞ TIP
KITABEVLERİ

Çok Beyaz Az Siyah

Ülkü Aypar

GÜNEŞ TIP KİTABEVLERİ

ÇOK BEYAZ AZ SİYAH

Copyright © 2016

Bu Kitabın her türlü yayın hakkı **Güneş Tıp Kitabevleri Ltd. Şti.**'ne aittir. Yazılı olarak izin alınmadan ve kaynak gösterilmeden kısmen veya tamamen kopya edilemez; fotokopi, teksir, baskı ve diğer yollarla çoğaltılamaz.

ISBN: 978-975-277-

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni: Murat Yılmaz

Genel Yayın Yönetmeni Yardımcısı: Polat Yılmaz

Yayın Danışmanı ve Tıbbi Koordinatör: Dr. Ufuk Akçıl

Dizgi - Düzenleme: Ümit Saçı

Kapak Tasarımı: İhsan Ağin

Baskı: Ayrıntı Basım Yayın ve Matbaacılık Hiz. San. Tic. Ltd. Şti.
İvedik Organize Sanayi Bölgesi 28. Cad. 770 Sok. No: 105-A
Ostim/ANKARA
Telefon: (0312) 394 55 90 - 91 - 92 • Faks: (0312) 394 55 94
Sertifika No: 13987

UYARI

Medikal bilgiler sürekli değişmekte ve yenilenmektedir. Standart güvenlik uygulamaları dikkate alınmalı, yeni araştırmalar ve klinik tecrübeler ışığında tedavilerde ve ilaç uygulamalarındaki değişikliklerin gerekli olabileceği bilinmelidir. Okuyuculara ilaçlar hakkında üretici firma tarafından sağlanan ilaca ait en son ürün bilgilerini, dozaj ve uygulama şekillerini ve kontrendikasyonları kontrol etmeleri tavsiye edilir. Her hasta için en iyi tedavi şeklini ve en doğru ilaçları ve dozlarını belirlemek uygulamayı yapan hekimin sorumluluğundadır. Yayıncı ve editörler bu yayından dolayı meydana gelebilecek hastaya ve ekipmanlara ait herhangi bir zarar veya hasardan sorumlu değildir.

GENEL DAĞITIM

GÜNEŞ TIP KİTABEVLERİ

ANKARA

M. Rauf İnan Sokak No:3
06410 Sıhhiye/Ankara
Tel: (0312) 431 14 85 • 435 11 91-92
Faks: (0312) 435 84 23

İSTANBUL

Gazeteciler Sitesi Sağlam Fikir Sokak
No: 7/2 Esentepe/İstanbul
Tel: (0212) 356 87 43
Faks: (0212) 356 87 44

KARTAL ŞUBE

Cevizli Mahallesi Denizler Cad.
No: 19/C Kartal/İstanbul
Tel&Faks: (0216) 546 03 47

www.guneskitabevi.com
info@guneskitabevi.com

ÖNSÖZ

Yetmiş yılın penceresinden duygularımı, yaşadıklarımı, İyiki'leri mi ve daha az olan Keşkelerimi anlatmaya çalıştığım bu kitabı sevgi dağarcıklarımıza minik bir katkı, yaşamı ertelemememiz için bir örnek, yaşam enerjilerimizi tazelemek için bir kıvılcım, ego ile bütünleşen korkularımızı yenmemiz için bir ışık olması dileğiyle yazmaya çalıştım.

Yaşamımda İyiki'lerin çok, Keşkelerimin az olduğunu düşünerek “Binlerce iyi ki bir kaç keşke” diye isim verdiğim kitabıma sevgili dostum Prof. Dr. Murat İrkeç “Çok Beyaz, Az Siyah” adını vererek isim babalığı yaptı. Kitabımdaki herşey büyük bir samimiyetle anlatıldı.

Kitabıma sevgili Ferda Efe, çizimleri ile her aşamasında büyük yardımcı oldu. Büyük emekleri geçen Güneş Kitabevleri'nin sahipleri Murat ve Polat Yılmaz kardeşlere, saatlerce çalışarak kitabımı yetiştirmeye çalışan Ümit Saçı, İhsan Ağın ve el yazılarımı zaman zaman kendi yakıştırmaları ile düzelten Mustafa Sadi'ye en derin teşekkürlerimi sunarım.

Bu kitapda adı geçmeyen ve hepsinin hayatımda bir rolü olduğuna inandığım herkesden ikinci ve üçüncü kitaplarımda bahsedeceğim.

Hepinizi çok seviyor ve kocaman yüreğimdaki sevgi ile kucaklıyorum.

24 Ekim 2016
Ülkü Aypar

İTHAF

Bu kitabı Hacettepe Üniversitesi'nin onursal rektörü, ailemdeki bütün fertlerin onun kurduğu üniversite de veya holding' de çalıştığı büyük hocam Sayın Prof. Dr. İhsan Doğramacı'ya, sevgili eşim Abidin Aypar'a ve tüm Hacettepe Tıp Fakültesi Öğretim Üyelerine ithaf ediyorum.

İÇİNDEKİLER

Mutfaktaki Tel Dolap	5
Namazgahtaki Bayramlar	6
1 Nisan Şakası	8
Erzurum	9
Beni Allah Bağışladı!	10
Kartol, Sımışka, Löbye	10
İlk Başarı, İlk Ödül	11
Bingöl Çobanları	11
Bingöl Çobanları'na.	12
Niye Erkek Çocuk Olmadı?	13
İlk Cinsellik Soruları	14
Doktor Olma Kararı	15
Şark Lojmanları	16
Hamam ve Utanç!	17
Çatı Katı Kaçamağı	17
Tommiks, Pekosbill, Teksas	18
20 Zeytin	19
Paltonun Cebindeki Mektup	20
Polatlı	20
Ergenliğe İlk Adım	23
Kağıt İçi Pasta.	25
Elişi	27
Kırıkkale	27
İbiş	29
27 Mayıs 1960	30
Little Big Man	33
Şiirler, Denemeler	34
Sucuk, Pastırma Partileri	36
Gençlik Parkı Çay Bahçesi	38
Ankara Tıp Fakültesi	40
Amcamın Ölümü	41
Anatomi ve Kaplan Hoca	43
Etimesgut Şeker Fabrikası	44
Borelya Duttonı	47
Şaban	47
Bir Erkekten İlk Hediye!	47

Hastadan İlk Hediye	48
Ölüm?	49
Stajyer Doktor Ünvanı	50
İlk Televizyon	50
Ardeşen - Gare'de Staj	51
Beğenildim!	53
Doktor Oluyorum!	54
Asistanlığa İlk Adım	55
Süksinilkolin Damla (Eskülin Damla)	58
T Tüpü.	59
Malign Hipertermi	59
Hava Embolisi	60
Yanlış Kan Transfüzyonu	61
Myokard İnfarktusü	61
Masif Transfüzyon	61
Görücüye Çıkışım	65
İlk Tartışma	75
Evlilik	77
Tesadüfen Gebelik!	80
Kürtaj Kararı ve Vazgeçiş	81
Ebru'nun Doğumu	82
Uzmanlık ve Öğretim Görevliliği	83
Ebru'nun Yürümesi	86
Aslı'nın Gelişi	86
İlk Anestezi Kongresi	87
İlk Böbrek Nakli	88
Doçentlik Tezim	89
İlk Yurtdışı Deneyimi	89
Doçentlik	91
Doçentlik Hediyem	92
İlk Gardrob	92
Yök Yasası ve Kadro	92
Doçent Kadrosu	93
Eylemli, Eylemsiz	93
Yök Yasası - Yardımcı Doçent	93
Annemin Telefonu	94
Abidin ve Kitaplar	95
Bursa Çıkartması	96
Düşükler ve Ameliyat	97
British Council	99

Arzu'nun Doğumu	100
Fizik, Kimya ve Matematik Dersleri	102
İlk Yurt Dışı Kongresi (Habibi Türkiye)	102
4. Mısır–Amerikan Anestezi Kongresi	104
Avrupa Kongresi	105
Arzu'nun Kafa Travması	106
Sadi Hocam	108
Somon ve Havyar	108
Tebliğ Sunumum	108
2. Arap Anestezi Kongresi (Second Pan Arap Anaesthesia Congress)	109
“Adının Ülkü Olduğunu Sonradan Öğrendiğim Kadın”	112
Benzin Parası	113
Akdeniz Cerrahi Kongresi (Mediterranean Surgical Meeting)	115
Kitaplar	116
Nato Bursu	118
Profesörlük	120
Abidin'in Profesörlüğü	121
Odtü'lü Hasta	122
Fransa Anestezi Kongresi (1989)	123
Palermo, İtalya (1990)	124
Abidin - Erice	125
8. Avrupa Anestezi Kongresi (Varşova 1990)	126
Konfüçyüs	127
Ebru Tıp Fakültesinde	129
Özdemir Hocamın Kaybı (1991)	129
10. Dünya Kongresi (1992)	131
Ülkü “Be You Only”	132
Mualla Hocamın Kaybı (1994)	135
Akdeniz Ülkeleri Oral ve Maksillofasial Cerrahi Kongresi	137
Tunus'taki Kongre	137
Tard Kuruluş	137
Akdeniz Oral ve Maksillofasial Cerrahi Kongresi (Antalya)	139
1996–1998 Yıllarında Tard	141
Kudüs	150
Pain In A Mediterranean Corner (1999, Girit)	152
Abidin'in Ankara'ya Gelişi	152
Dünya Kongresi (2000)	154
Abidin'in Koroner Bypass'ı	155
Abidin'in Bypass'ının Düşündürdükleri	156

Eğer Bir Çocuk.....	160
Başarılı Olmak.....	163
Yoğun Bakımın Kuruluşu (2001)	164
Şinasi'nin Kaybı.....	165
Ölüm ?.....	168
Halil Cibran ve Ölüm	169
Ameliyathanede Tadilat	173
Kayınpederimin Ölümü	173
Yılmaz Hocanın Kaybı	174
Dünya Anestezi Kongresi (Paris 2004) ve Oturum Başkanlığı.....	175
Kitaplar	176
Nöroanestezi Anılarım	177
Çikolata Kutusu.....	178
Altın Bilezik	179
Saç Okşama	179
Kalkaneus Kırığı	180
Beyin Cerrahisi Ekibi	180
Tard Başkanlığı (2008)	191
Tard'da Önemli İşler ve İlkler.....	196
Tark 2008 - 2009	197
Esa Day	197
Cem Yılmaz	198
Mizah	206
Geriatrics 2006.....	209
Babam	210
Annem	214
Sevgi Altay	217
Kardeşim Savaş	219
Abidin'in Ailesi	221
Görümcem Nesrin	223
Küçük Görümcem.....	224
Prof. Dr. Saadet Özgen	226
Prof. Dr. Meral Kanbak.....	230
Prof. Dr. Turgay Öcal	233
Prof. Dr. Bilge Çelebioğlu.....	235
Prof. Dr. Fatma Sarıcaoğlu.....	238
Prof. Dr. Seda Banu Akıncı	240
Prof. Dr. Heves Karagöz	242
Prof. Dr. Özgür Canbay	243
Prof. Dr. Nalân Çelebi.....	245

Doç. Dr. Almila Gülsün Pamak	246
Doç. Dr. Şennur Uzun	247
Doç. Dr. Banu Kılıçarslan	248
Doç. Dr. Aydın Erden	250
Prof. Dr. İlhan Paşaoğlu	251
Prof. Dr. Metin Demircin	253
Prof. Dr. Rıza Doğan	255
Prof. Dr. Mustafa Yılmaz	256
Kitaplar	257
Beynine Bir Kez Hava Değmeye Görsün	257
Sevgi Kavramı	258
Dostluk	261
Prof. Dr. Filiz Tüzüner	262
Prof. Dr. Oya Kutlay	266
Prof. Dr. Mois Bahar	268
Prof. Dr. Birsen Saygın	271
Prof. Dr. Zeynep Kayhan	272
Prof. Dr. Yüksel Keçik	274
Prof. Dr. Gülsen Korfalı	275
Prof. Dr. Neslihan Alkış	277
Prof. Dr. Asuman Uysalel	278
Prof. Dr. Melek Tulunay, Prof. Dr. Oya Özatamer, Prof. Dr. Feyhan Ökten	278
Prof. Dr. Sacide Demiralp	279
Prof. Dr. Dilek Yörükoğlu	279
Prof. Dr. Necmettin Ünal	279
Mikro Hakimiyet Alanları	280
Prof. Dr. İbrahim Özen	284
Prof. Dr. Ömer Kurtipek	285
Prof. Dr. Zerrin Özköse	286
Prof. Dr. Hülya Çelebi	286
Prof. Dr. Hülya Ulusoy	287
Prof. Dr. Berrin Günaydın	287
Abidin'in Çocuk Eğitimi	287
Fracta	292
Ebru'nun Doçent Oluşu	292
Cumhurbaşkanımız	296
Prof. Dr. Uğur Erdener	297
Prof. Dr. Murat İrkeç	298
Prof. Dr. Ali Ayhan	299

Prof. Dr. Tekin Durukan	300
Prof. Dr. Hakan Yaralı	301
Yoğun Bakım Bilim Dalının Kuruluşu	302
Akreditasyon	303
Prof. Dr. Dilek Aktaş	303
Ali Aktaş	305
Canan Ertürk	306
Cemal Erşan	307
Yıldız Erşan	307
Nilüfer	308
Nurettin Çekici	308
Belma Çekici	308

aldıklarımın hepsi de sınıfın erkek çocukları idi. Onlara annemin yaptığı kurabiye veya keklerden zaman zaman getirerek gönüllerini alıyordum. Hep hayretle “dersle bunları nasıl bir arada yürüttüğüm?” sorularını soruyorlardı.

Sarıkamış'ta hatırladığım olaylardan biri de Savaş'ın sık sık ateşinin çıkıp hepimizi korkutması idi. Bebeğimiz hastalandığında annem ağlayarak dua eder, biz de annemle birlikte “ölmesin” diye ALLAH'a çok yalvarırdık. Nedense Savaş ateşlendi mi hep ölecekmiş gibi korkan annem, bizi de bu korku ve endişeye ortak etmişti. Ateşi düştü mü, dans edip eski neşemize kavuşurduk. Savaş'a zaman zaman eve gelen iğneci hanıma penisilin yaptırdığımızı da hatırlıyorum.

20 ZEYTİN

Sarıkamış'ta babamın arkadaşı Fahrettin Kıldı ile eşi Semude (Hamiyet) bize yakın oturan Bayburtlu yeni evli bir çiftti. Korktuğu için kocası nöbetçi olduğu günlerde gece ben onunla kalıyordum. Kahvaltı ve akşam yemeklerini birlikte yiyorduk. Hamiyet abla, kahvaltıda bir gün 20 zeytin yediğimi görünce zeytini iki kere ısırp ekmek ile yememi söylemişti. Lahana ve yaprak dolması için de aynı şeyleri söyleyince “ekmek ile katık yapmak” gibi tutumlu bir davranış yaptırmak istediğini annem söylemişti. Ben evde böyle yapmadığımı söyleyince evdekinin yanlış olduğunu söylemişti. Sonra annem istediğim gibi yemem gerektiğini, çünkü benim büyüme çağında olduğumu ifade edince oraya pek gitmek istememiş-

Sarıkamış da 3 kardeş.

Yenimahalle Kız Lisesi 1. sınıf

kontraksiyon açılması ile ellerinden ve yüzünden ameliyat olan Mehmet hepimizi çok üzmüştü. Visal ablanın o yıllarda 20 yaşında ama çok olgun, dingin, akıllı, herkesin sevgi ile bahsettiği bir akrabamız olmasından gurur duyuyorduk. Olaylara hep düşünerek bir pencereden bakan Visal abla benden 3 yaş büyüktü. Ama olgunluğu hayata bakış tecrübe ve analizleri sanki annemin yaşında gibiydi. Sonradan gene sapsarı oğulları Kağan oldu. Kağan yurt dışında Türkiye'yi temsil eden bir ekonomist, Mehmet'te bir kamu kuruluşunda yönetici oldu. Hep kararlı, huzurlu, sakin, olumlu herkesin sevgi ile bahsettiği bir aile oldular.

ŞİİRLER, DENEMELER

Lise yıllarımda bol bol kitap okuma zamanı buluyordum. Romanların bir kısmı okumamız için edebiyat dersi kompozisyon ödevi olarak verilirken, bir kısmı da bütün sınıfça okunuyor, sonra kitap hakkında hepimiz konuşuyorduk. Klasikleri hemen hemen bitirmiştım. Şiir kitapları da ilgi alanımdaydı. 10 Kasım ve 29 Ekim törenlerinde muhakkak şiir okurdum. Okulun bayrağını da 2 kez taşıma gururunu yaşamıştım. Herhangi bir konu hakkında hemen 3 4 satırlık bir şiiri kolaylıkla yazabiliyordum. Aşk, doğa, yaşamın bizzat kendisi ile ilgili şiirler yazabiliyordum. Onları yazdığım ince kahverengi defteri taşınma sırasında iftihar kâğıtları ve karnelerle sağlam bir yere koyduğumu sandığım halde defteri bulamadım. O yıllarda ezberlediğim 2 şiiri burada size sunmak isterim. Coşkun Ertepinar'ın "Mevsimlerin ötesinden" şiir kitabından beni çok etkileyen bir şiirdi;

öğrendim. Çok adil, nazik, duygulu, entelektüel olan sevgili Ceyhun hocamın (daha sonra Hacettepe Tıp Fakültesinde çocuk psikiyatristi olan) kızı Bahar o yıllarda Bahar 5 - 6 yaşlarındaydı. Işık Kansu (Cumhuriyet gazetesi yazarı) kardeşiydi. Ceyhun Bey çok farklı, özel bir insandı. Rahmet ve saygıyla anıyorum.

Revirde ufak tefek iş kazalarına cerrahi müdahaleyi Dr. Paruğ Bey yapıyordu. Ben de asiste ediyordum. Her gün yoğun bir iş temposu vardı.

Fabrika revirinde IM ve IV enjeksiyonları öğrendiğim için mahallenin “iğneci!” ihtiyacına cevap vermek üzere önce Yıldız Bloklarındaki Ziraat bankası apartmanlarında bazen 1 hafta, bazen de 3 gün süren enjeksiyonlara başladım. Mahallede komşularımızdan para almıyordum. Bu işleri mesleğimle ilgili pratik yapma şansı olarak görüyordum. Para almadığım için komşularım bana ufak tefek hediyeler alıyorlardı. Ziraat bankası genel müdürlük mensuplarının yardım sandığı vardı. IM iğne 1 TL, IV ise 1, 5 TL olarak belirlenen sandık ödemelerine göre 4 - 5 sene bayağı iyi paralar kazandım. Enjeksiyonlar bittiği zaman “inşallah tekrar çıkar” diye yol boyunca dua ederek eve gittiğimi hatırlıyorum. Enjeksiyon sayısını, cinsini yazıp, altına isim ve imzayı yazdığım kâğıt fatura gibi kabul edilip bana para Ziraat Bankası sandığından ödeniyordu. Yıldız bloklara yakın olan Emlak bankası evlerinden de yavaş yavaş talepler geliyordu. Revirden eve döndükten sonra enjeksiyonlar için 4 - 5 eve uğruyordum. Zaman zaman yorucu oluyordu ama hiç şikâyet etmiyordum. Karşı komşumuz Fatma hemşire benim kendine rakip olduğumu zannederek beni her fırsatta ürkütmeye çalışıyordu. Mahallede bir de karşı apartmanda iğneci hanım vardı. Onlar benim rakibim değildi. Zira ben mahalleden para almıyordum. “Birgi enjektörü” çelik kutusu ile her sefer kaynatılıyordu. Küçük bir el çantası ile dolaşırken kendimi şifa dağıtan çok önemli bir kişi olarak görüyordum!.

Hayatta hiç başarısızlık görmeyen ben, idealim olan tıp fakültesinin daha 2. sınıfında tökezlemiştim! Bu başarısızlık hayatımdaki dönüm noktalarından biri oldu. Yaşama bakış açım değişti, insan hayatında başarısızlıklar da olabilirdi. Bunu kabullenmeliydim ve bunu bir ders alınabilecek öğrenme ortamı olarak kullanmalı, bu fırsatı değerlendirerek yılmadan azimle yoluma devam etmeliydim. Annem ve babamın başarısızlığa bakış açılarının düşündüğümünden farklı olabileceğini, belki de az çalıştığımı düşünerek beni suçlayacaklarını zannetmişim. “Sağlık olsun, anatomi tıp için çok gerekiymiş” bu dersi çok iyi öğreneceksin diyerek beni kısa sü-

onun da haberi yoktu! O da aynı üniversite de profesör oldu! ama kalp krizinden erken yaşta kaybettik. Allah rahmet eylesin.

Ardeşen; Rize'nin en güzel ilçelerinden birisiydi. Sahilde Kahveciler'in gazinosu vardı. Orada çok güzel laz böreği yapılırdı. Ardeşen'liler gece atmaca ile bıldırcın avına çıkar, bıldırcın'ı kızartarak pilav ile ikram ederlerdi. Minci, tereyağı, mıhlama, su böreği, hamsili pilav derken 2 ayda 6 kilo alarak Ankara'ya dönmüştüm. Ardeşen'de aldığım kiloları sonraki yıllar da da pek veremedim!

5. ve 6. sınıflar da hayatımda kayda değer bir olayı hatırlamıyorum. 6 sınıfta seçeceğim branşın ne olacağına tam karar verememiştim. Dâhiliyeden İhsan Özdemir Hoca benim iyi bir dâhiliyeci olacağımı söylerken, kadın doğum da bir ara gündeme gelmişti. Bu arada sorun bursluların her bilim dalına kabul edilmemesiydi ancak bazı ana bilim dalları bursluları kabul ediyordu, Anestezi, Patoloji, Radyoloji de bunlar arasındaydı. 6 sene boyunca burs almıştım.!

DOKTOR OLUYORUM!

Mezuniyet törenimiz 1971 Haziran ayının son haftasında olmuştu. 1971 yılında Ankara Tıp Fakültesini idealleri olan, insanları çok seven, onlara yardım etmek isteyen genç bir doktor olarak bitirdiğimde dâhiliye ve kadın doğuma giremeyeceğimi öğrenmiştim. Zira burslu olanları kabul etmiyorlardı!

Ankara Tıp Fakültesi Mezuniyeti. (1971)

Mualla hocam; çok saygın, zaman zaman çekindiğimiz, her çeşit problemlerimizi çözmeye çalışan ve çözen, görgülü, aristokrat, iyi kalpli, ameliyathane ortamında varlığından vazgeçilmez, cerrahların odasında toplanıp önemli kararlar aldığı (odası adeta ameliyathanenin merkez üssü) gibi olan hükümet gibi bir hocamdı. Daha sonraki yıllarda, yanında öğretim üyesi olarak çalışırken anne - kız gibi bir ilişkimiz olmuştu. Hayat tecrübesinden bol bol yararlandırmış, giyimi kuşamı, resmi toplantılardaki davranışı ve yaşam tarzı ile bir akademisyenin nasıl olması gerektiği konusunda her zaman iyi bir örnek olmuştur.

Kemal Erdem Hocam; o yıllarda doçentliğe hazırlanan, çok sakin, beyefendi, anesteziye becerileri gayet iyi, gösterişsiz ama mesleğinde ehil bir hoca olarak bölümün huzurlu ve akil penceresiydi.

Gültekin Akyön Hocam; hukuk bitirmiş, Afrika'da pratisyen hekim olarak çalışmış, engin hayat tecrübesi, vizyonu ile bölümün önemli bir hocasıydı.

Özdemir Demir Hocam; çok yakışıklı, inanılmaz etkileyici konuşması, bir virtüöz gibi anestezi verışı, anadili gibi İngilizcesi, yurtdışı deneyimi ve engin anestezi bilgisi ile en hayranlık duyduğumuz hocamızdı.

Anestezi hocaları ameliyathanede.

annesi, babası, Sabri dayı ve Nesrin abla ile gelmişlerdi. İçeri giren, Sabri dayının salonda gördüğü, Dr. Ahmet'e "Sen ne arıyorsun burada?" diye sorduğunu ve kucaklaştıklarını hatırlıyorum! Meğer Sabri dayı Kıbrıs'ta alay komutanı iken, Ahmet ağabey de doktor olarak aynı alayda birlikte çalışmışlar!

Birbirlerini çok seven bu iki arkadaş biri kızın, diğeri de oğlanın yakını olarak, benim istenme günümde tesadüfen karşılaşmışlardı! Ortam çok samimiydi, her ikisi de bizlere kefil olduklarını söyleyerek, babam ve anneme bu işe "evet" demeleri için ısrar ediyorlardı. Latife hanım, Abidin'in beni ne kadar istediğini tekrar ederken, Abidin'e ne düşündüğünü, niye beni istediğini sormuştum. Büyük bir kararlılıkla, benim doğallığıma, yaşam sevincime, azmime, çalışkanlığıma, neşeme, iyi niyetime, açık sözlülüğüme ve dürüstlüğüme hayran olduğunu, beni bir eş olarak düşündüğünü, eğer hayır dersem evlenmeden İngiltere'ye geri dönme kararı alacağını söylemişti!

Annem ve babamın; çok sessiz, annesi onun adına konuşan ve zannedirim ki "oğlunu idare ediyor"! diye düşündükleri Abidin kendinden emin, ne istediğini çok iyi bilen tavrıyla onları şaşırtmıştı. Annem ve babam (büyük bir şefkat ve anlayışla) Abidin'i isteyip - istemediğimi sor-

Nişanlılık (20 Ocak 1973)

daha asla olmayacağını ikimize de yemin ettirerek söz almıştı. Bir daha da asla bir tartışma yaşamadık. Kıskançlığın hemen her zaman diğer kişinin durumunu bütünüyle yanlış yorumlamaktan kaynaklandığını söyleyen Abidin, öfkenin de en iyi ilacının geciktirme olduğunu vurgulayarak, bir daha kıskançlık duygusuna yenilmeyeceği sözünü vermişti ve hayatının sonuna kadar da bu sözü tutmuştu.

EVLİLİK

Dokuz ay süren bir nişanlılık döneminden sonra 15 Eylül 1973'de kız kardeşim Sevgi ile beraber evlendik. Nikâhımız, Ankara Gençlik parkındaki nikâh salonunda oldu. Nikah şahidim sevgili Mualla Hocamdı. Sevgi 3-4 yıldır arkadaşlık ettiği Yüzbaşı Şinasi Altay ile bir kaç ay önce nişanlanmıştı. Şinasi Kars'lı bir anne ve başöğretmen bir babanın 5 çocuğundan biriydi. Hava Harp Okulunda görevliydi, evlenince de Sevgi bir-

Evlilik 15 Eylül 1973

Sadi hocam, Dr. Serdar Erdine ben ve Abidin bir grup halinde kongre oturumlarına hep beraber katılıyorduk. Serdar Erdine çok gelecek vaat eden, anadili gibi İngilizcesi, pırl pırl zekâsı, dinamizmi, bilgisi ile beni ve Abidin'i çok etkilemişti! Sonraki yıllarda da bilimsel etkinliklerde bana verdiği görevlerle hep yanında olduğum, her zaman çok takdir ettiğim Serdar Erdine, Türkiye'de ağır bilim dalının öncüsü ve duayenidir. O'nun bilim adına verdiği mücadele, inanılmaz eforu, çılgın kararlılığı, yılmak bilmeyen azmi, çok yüksek zekâsı ve aristokrat kimliği ile her türkû saygı, takdir ve sevgiye değer olduğunu düşünüyorum. Dr. Serdar Erdine, o kongrede Arap dünyasına kendini oldukça tanıtmıştı! Hatta Omar Tevfik Serdar Edirne'den çok etkilenmişti.

Kahire'de hafta sonu kiraladığımız büyük bir araba ile gurubumuzun çevre gezileri, Nil nehrinde gemide gece verilen resepsiyon, Kahire Müze'sinin tarihi ve sanatsal zenginliği, Piramitler ve Sfenks'in büyüğü, Han Halil Çarşısında Ersan ile benim alışverişimizi bir kafede bekleyen Sadi hocam ve Abidin'in daha da uzasın istedikleri felsefi sohbetleri, Serdar'ın inanılmaz esprileri ve canlılığı yıllarca hiç unutamadığım anılar arasında olmuştur.

*Sadi hocam ve Sevgili Kutay Akpir ile
Second Pan Arap Anaesthesia Congress (Kahire, 1987)*

Sadi Hocam, Kemal Hocam, Dr. Gülten Özgün ve ben Varşova da (Avrupa Anestezi Kongresi, 1190)

sunuz, hiç yatakta miskin miskin gerinip “biraz daha yatalım”, oyalanalım dediğinizi görmedim. Sizden çok gencim ama kendimi sizin yanınızda kötü hissediyorum, ben niye böyle değilim diye size sinirleniyorum” diye cevap vermişti. Bende Gülten’e “Gültenciğim, bunun mutluluk, mutsuzlukla pek ilgisi yok, bu bir coşku meselesi, coşku içten gelir, dışarıdan insana pek enjekte edilemez. Eğer hayatın her şeyini seversen; yaşadığın ve yeni bir güne başladığın için bütün bedeninden bir müzik sesi gibi coşku yükselir, işte ben bunu hissediyorum” demiştim. Daha sonra Osho’nun “Coşku” kitabında tanımladığı şeylerin çoğunu hissettiğimi, Osho’nun anlattıkları ile hissettiklerimin örtüştüğünü gözlemlemiştim.

KONFÜÇYÜS

Abidin’in okuduğu kitaplar arasında benim için Osho’nun seri kitaplarından başka, “Konfüçyüs Düşüncesinin Temelleri” adlı kitabın çok ayrı bir yeri olmuştur. Abidin’in bu kitapla saatler geçirirken, elindeki kurşun kalemle bazı satırların altını çizdiğini ve yanındaki küçük deftere bazı notlar aldığını görüyordum. “Tongue Fu’nın” yazarı Sam Horn bir öğretmenin “Kısa bir kurşunkalem uzun bir hafızadan daha iyidir” dediğini yazmış-

Oya Kutlay, Zuhal Aykaç, Şükran Şahin, Fatma Aşkar ve Bora Aykaç ile.

Ersan - Kutay Akpir, Kızları, Filiz Tüzüner, Oya Kutlay, Zuhal Aykaç ve ile.

Şükran Şahin, Atalay Arkan, Beyhan Karamanlıoğlu, Bora Aykaç, Haydar Şahinoğlu ve Hikmet Süer ile bir doçentlik jürisinde.

Dünya Kongresi (Montreal, 2000) Oturum Başkanlığı.

Dr. Christian Werner'in hararetle tebriği ve hepsi beni dinlemeye gelen sevgili meslektaşlarımin destekleri unutulmazdı. Bir dünya kongresinde oturum başkanı olmak onur ve gurur vericiydi!

ABİDİN'İN KORONER BYPASS'I

Abidin, Ankara Meslek Yüksek Okulu'nda müdür olarak görevine devam ederken, 1 Temmuz 2000 tarihinde çok şiddetli göğüs ağrısı, hipotansiyon bulantı, kusma, şikâyetleri ile ameliyathaneye bizzat kendi gelmişti. Hemen yoğun bakıma alınmıştı. Yarım saat içinde yapılan anjiyosunda sol koroner'in %90, sağ koroner'in %75, sirkumflexin'de %75 tıkalı olduğu görülerek acil koroner bypass'a alınmıştı. Üçlü koroner bypass yapılarak yoğun bakımdaki 3. günden sonra 10 günde taburcu edilmişti. Hayatım boyunca unutamadığım minneti, zor günlerimde hiç yanımdan ayrılmayan, iyi günlerimde de hep yanımda olan, saygın, mesleğinin ehli büyük Doktor İlhan Paşaoğlu, hep gülen yüzü, inanılmaz hümanist, uyumlu kişiliği ve gerçekten güçlü esprili yanı ile Metin Demircin, disiplinli, her zaman doğruyu hiç çekinmeden söyleyen kişiliği, kılı kırk yaran titizliği ile Dr. Rıza Doğan'a duymuştum. Kaybetme korkusunu iliklerime kadar yaşadığım hayatımın anlamını, sevgili Abidin'im eski sağlığına kavuştu-

Kış olmadan bilebilir misin
Baharın tadını?
Yaz olmadan gözen hüznünü,
Niye mevsimleri düşünce de sence?
Kötülük ağı yaratılmış?
İğiliği mığalım diye mi?
Ya acı,
Karı kusu? ,sonra arada baskındırdığında
Yeniden sevebilmek diye mi?
Hayat kırık kırık olmadan bilir misin umudu?
Fesatlik olmadan sesi,
Ölümle iken yaşamayı,
Neden bu kadar ölmüş ki hayatı seni
Sonunu bilerek nasıl yaşayabilir ki tuvan
Neden korkar ki hata,
Hayattan?
Bile bili solğunun uagli olduğunu
Bilebilir misin
Ben olmadan seni,
Sen olmadan Beni....

Sen Benim Bir Tanemsin

Annem,
Seni
tüm kalbimle
seviyorum.

Ebru ☺
14 mart 2000

Sevgili Anne'ciğim,
Yıllar çabuk geçiyor ama sen
hep aynısin. Seninle birlikte
kalplerimiz büyüdükçe ve seni
daha iyi anladığım için
artık daha çok seviyorum.

Biz bir aileyiz. Sen olmadan aıla
hayat aynı güzellikte olmaz.
Mutlaka Seni hepimiz farklı renklerde
ama çok çok seviyoruz.

Nice mutlu yıllara
14 mart 2001

herşeyin en iyisine layıksın..

Ebru
Aren
Abide
ve
Sen
♡

Ebru'nun doğum gününde yazdığı kart.

Prof. Dr. Yılmaz Sanaç, Prof. Dr. Akgün Hiçsönmez, Prof. Dr. Aydın Karamehmetoğlu ile bir kokteylde

Kaya Yorgancı, Dr. Ataç Baykal ve diğer tüm cerrahi anabilim dalı uzman ve asistanları hep başında, her aşamasında yanında idiler. Hocamı rahmet ve saygıyla anıyorum.

DÜNYA ANESTEZİ KONGRESİ (PARİS 2004) VE OTURUM BAŞKANLIĞI

4 yılda bir yapılan Dünya Anestezi kongresinin 13. cüsü 2004 yılı Nisan ayında Paris'te gerçekleştirildi. Bu kongrede Almanya'daki nöroanestezi toplantılarında tanıdığım Prof. Adrian Gelb (San Fransisco) ile birlikte oturum başkanı olmam çok gurur vericiydi! Portekiz'den Dr. Pedro Amorim, Kanadadan Dr. Andrew Baker ve İngiltere'den Basil Matta konuşmıyordu. Çok heyecanlıydım. Kanada'da olduğu gibi kongreye katılan bütün Türkler ve anabilim dalımızdan Dr. Saadet, Dr. Meral, Dr. Bilge, Dr. Altan, Dr. Didem, Dr. Nalan ve Özgür yanımdaydılar. Prof. Adrian Gelb'in beni tanıtmamasını hala unutamadığımı ifade edebilirim. Toplantı sonunda Dr. Gelb'in ve izleyenlerin tebrikleri emeğin karşılıksız kalmadığının bir göstergesiydi. Nerelerden nerelere gelmişim? Avrupa anestezi kongresine 36 saat süren otobüs yolculuğu ile gidebilen ben, bilim dalımızdaki öğre-

Sevgili Şükran eşi Faruk ile bir düğünde

Bir Doçentlik sınavı jürisinde Şükran Şahin, Atalay Arkan Beyhan Karamanlıoğlu, Bora Aykaç, Haytar Şahin ve Hikmet Süer ile.

Cem Yılmaz, Ali Şehirlioğlu ve Altan Şahin ile

Dr. Ersan Akpir, Dr. Ali Şehirlioğlu, Cem Yılmaz ve Altan Şahin ile

ağrı tedavisi ve yoğun bakımda geriatrik hasta konularında Altan Şahin ve Seda Akıncı'nın konuşmaları gurur vericiydi. Geriatri kongrelerinde daha önce de görev almıştım. Kongre Türkiye adına gurur verici mükemmel bir organizasyondur. Türk geriatri derneği başkanı Yeşim Gökçe Kutsal son derece çalışkan, faal bilimsel yanı çok güçlü ve her zaman multidisipliner çalışmaya önem veren bir öğretim üyesidir.

Biraz ailemden, Abidin'in ailesinden, her zaman ailem gibi gördüğüm ve minnet ve şükran borçlu olduğum anestezi ve göğüs ve kalp damar cerrahisinin sevgili öğretim üyelerinden bahsetmek istiyorum.

BABAM

Rahmetli babam astsubay Kamil Özdoğan; son derece dürüst, disiplinli, çalışkan, haksızlığa uğradığı için haksızlıklar karşısında sadece tepki değil, hüznün de duyan, duyarlı, otoriter ama aslında çok yufka yürekli, ailesine çok düşkün, anneme eksilmeyen bir sevgi ile bağlı olan çok iyi bir babaydı. Doğruluk ve namus onun en önem verdiği değerlerdi. Çok genç

Askeri kıyafetle babam

Annem ve babam.

bir fiske vurmada yetiştiren annem hiç yardımcısı olmadan yıllarca kendi evini ve benim evimin mutfağını idare etmiş, bu arada gezmelerinden, günlere gidişinden asla fedakârlık etmemiştir. Bazen kucağında yeğenim Aslı veya Arzu mutfakta tarhana çorbası karıştırırken gördüğüm annem, torunlarını evindeki hiçbir eşyanın yerini değıştirmeden, kırılacak hiçbir şeyi ortadan toplamadan yetiştirmiştir. Çocuklar “Cıs” lafını duyunca o eşyalara yaklaşmazlardı. Anaokulu öncesi yıllarca torunları ile gittiğı günlerde çocuklarımin ve Aslı’nın usluluğı hala konuşulur.

Babamla çok mutlu, birbirleri ile hep paylaşımcı bir hayatları olan annem babam aile ortamında açık fikirli, kendine güvenli, cesur, insana değer veren sevgi dolu bir havayı hep yaratmışlardır. Her yaşta, her düzeydeki kişiler ile iletişim kurabilen annemin, mahalleden 12–15 yaşlarındaki kız ve erkeklerden, tatillerde 8–10 yaşındaki çocuklardan arkadaşları olmuştur. Komşularını çok sever, biri olmadan diğeri ile bir arada olmak içine sinmediğı için hep beraber olmak için fırsatlar yaratır. Yeni bebeğı olana, çocuğı veya torunu sünnet olana, yeni evlenen, yeni ev alan dostlarına hemen bir organizasyonla apartmanda paylaşımı sağlamakta öncülük eder.

Kalbinde kin, nefret duygularına asla yer olmayan annemin, kırgınlık ve öfkesi çok çabuk geçer. Kendi hakkındaki eleştirileri hiç sevmez, özğü-

Kardeşim Savaş Eşi Asuman ve Ali Ozan

yaşlarında Yenimahalle de Hür Triko'nun yanında çalışırken bütün Yenimahalle esnafı ile ahabap olmuştu. Siyasal Bilgiler Fakültesinde Vehbi Koç karşılıksız bursunu alarak okuyan Savaş Gümrük Müfettiş muavinliği ile İstanbul'da başlayan meslek yaşamına İzmir Gümrükleri başmüdürü, daha sonra Ankara'da Gümrükler Genel Müdürlüğü muavini, son olarak Gümrükler Genel Müdürü görevi ile devam etmişti. 1 yıl kadar genel müdürlük yaptıktan sonra emekliye ayrılmış ve İstanbul'da özel sektöre geçmişti. Görevinin her aşamasında başarılı, sevilen saygı duyulan bir yönetici olan Savaş, pek çok özelliği ile anneme ve bana benzer. Sevgi ile babam da birbirlerine daha çok benzerler. Gezmeyi, kaliteli giyinmeyi, kaliteli yemeği, kaliteli her şeyi seven Savaş'ın gönlü çok zengindir. Evinde ona ait olan bir eşyayı beğendiyseniz hemen hediye etmek ister. Kendi de benim evimde biblolar, tablolar, küçük aksesuarları beğenirse hemen hediye edileceğini bilir.

Çok hazırcevap, esprili ve ince bir mizah anlayışı olan Savaş, açık kalpli ve dürüsttür. Gümrük Müfettişliği sırasında birçok vurgunu ortaya çıkarıp ödüller almıştır. Maddi şeylere önem vermez. Oğlu Ogan'ı çok sever. Şimdilerde gelini İdil, torunu Derin ve Ogan'ı dilinden düşürmeyen Savaş eşi Asuman'la çok mutlu bir çifttir. Asuman çok akli başında olgun, iyi niyetli, Savaş'ı çok seven, becerikli ve uyumlu bir eş ve iyi bir doktor-

Ön sırada Haldun, Sermin, Nesrin, Şerafettin (Abidin'in Hala oğlu) Arka sırada Abidin.

mişti. Bodrum'da Abidin'in bana sürpriz yaparak aldığı evle ilgili bütün ilk işleri yapmaya Abidin ve Arzu ile birlikte gitmişler, bana pırıl pırıl hayran kaldığım, kadın eli değmiş bir ev hazırlamışlardı. Eve dikiş makinesi götürüp perdelerimi orada diken Şermin, her konuda ne yardıma ihtiyacımız olursa her zaman yanımızdadır. Eşi sevgili Kasım, Haldun ile

Sibel'in nişanında Aypar, Kacar, Kekeç aileleri.

Özgür ve sevgilileri.

olarak başlayan Özgür'ün anestezi anabilim dalında her çeşit zor vakanın içinden büyük bir başarı ile çıkacak becerikli, tuttuğunu koparan 2 çocuk annesi bir profesör olduğuna inanmak zordur.

Özgür Canbay, araştırma görevliliği yıllarında çok enerjik, başarma dürtüsü yüksek (bana benzer) hep bir şeyleri farklı yapmak için uğraş veren, inandığı şeylerin peşinden ısrarla koşan, çok azimli bir asistandı. Uzmanlığını aldıktan sonra Mersin Tıp Fakültesi anestezi anabilim dalına öğretim görevlisi olarak gitmesinde zamanın rektörü olan anesteziyolog arkadaşım yardımcı olmak istemişti. Ama kadro işleri uzamıştı. Çalışkanlığın sebatkârlığın ve akademik hevesini bildiğim Özgür'ü bizde kalmasının daha uygun olacağına ikna etmiştim. Öğretim görevlisi kadrosu ile anabilim dalımızda kalan Özgür verilen görevleri layıkı ile yerine getirdi. Üroloji ve plastik cerrahi odalarında Saadet hoca ile beraber çok örnek uğraş verdi. Hümanizmaları yüksek olan Saadet ve Özgür'ün hastaların ağrı tedavisine epidural anesteziyi yerleştirme çabaları her türlü takdire değerdi. Heves, Özgür ve Nalân' ın Gazi Üniversitesin de verdikleri çok başarılı sınavla aynı gün doçent olmalarında duyduğum gurur ve hissettiğim mutluluğu anlatamam.

Özgür'ün çok hızlı ve akılcı çalışan bir kafası, her şeyin mükemmeline ulaşmayı hedefleyen, bazen bunu yaşadığı stresle belli eden bir yapısı vardır. Çok düzenli, tertipli, aşırı titiz, her şeye de titizliğini yansıtan Özgür San Fransisco'daki ASA kongresinde ıslak mendille metro ve otobüslerde

**Sen kimsin, Dünya, nesin sen?
Sen “Bensin.” Dünya!
Sen benim görüşüm ve anlayışımın,
Sen benim bilgim ve hayalimsin.
Sen benim açlığım ve susuzluğumsun.
Sen benim hüznüm ve mutluluğumsun.
Sen benim dikkatsizliğim ve uyanıklığımsın,
Sen, gözlerimde yaşayan güzellik, yüreğimdaki özlem,
Ruhumdaki hiç bitmeyen yaşamsın.
Sen “Bensin,” Dünya.
Benim benliğim olmasaydı,
Sen de olmazdın.**

GENEL DAĞITIM

GÜNEŞ TIP KİTABEVLERİ

ANKARA

M. Rauf Inan Sokak No: 3
06410 Sıhhiye / Ankara
Tel: (0312) 431 14 85 • 435 11 91-92
Faks: (0312) 435 84 23

İSTANBUL

Gazeteciler Sitesi Sağlam Fikir Sokak
No: 7 / 2 Esentepe / İstanbul
Tel: (0212) 356 87 43
Faks: (0212) 356 87 44

KARTAL ŞUBE

Cevizli Mahallesi Denizler Cad.
No: 19 / C Kartal / İstanbul
Tel&Faks: (0216) 546 03 47

